

Nye ritualer med undergrundens lyde

Åbningen af årets Wundergrund-festival transformerede Hofteatrets lille fine rum til et forum for rablende teknologikritik og ekspressiv søgen efter menneskets oprindelse i Afrika.

FESTIVAL

Wundergrund, åbningsaften. Medv.: Scenatet og Jennifer Walshe + Lilibeth Cuenca Rasmussen, Mihret Kebede og Jacob Kirkegaard. Hofteatret. Fredag.

Fire ansigtsløse performere i heldragter beklædt med små spejle byder velkommen i foyeren til Hofteatret på Christiansborgs ridebane. Det slår en, at det er Wundergrundtid. Årets københavnske festival for møder. Møder mellem musikere og komponister fra forskellige genrer, mellem musik og andre medier – og mellem danske og internationale kunstnere. En festival, der for niende år i træk alene har den ambition at skabe rum til det uforudsigelige på tværs.

Så de let uhyggelige diskomenesker, der slangede sig omkring en i entreen, repræsenterede sådan set noget trykt og rart for folk, der gerne vil overraskes. Billedet af Wundergrund.

Åbningen i år bød på fire performanceværker. De første tre af den irske komponist Jennifer Walshe, der sammen med det aarhusianske ensemble Scenatet leverede overdådige musikteaterstykker af lyd, video og skuespil med alle mulige

POLITISKE EKSPERIMENTER.

Den irske komponist og sangperformer Jennifer Walshe (tv.) i selskab med musikere fra aarhusianske Scenatet, der åbnede årets Wundergrundfestival med en storm af lyde, billeder og bevægelser i Hofteatret.

Foto: Hanne Budtz Jørgensen

komponenter. Fra motionsudstyr og små kugler til bamser, elkedler, frisksnittede krydderurter og duften af skræl fra citrusfrugter. Plus selvfølgelig traditionelle instrumenter og en helt masse snak, skrig og sang. Mere eller mindre synkront.

Helt anderledes stramt i indhold og form var den fjerde performance, 'In the Beginning – bemejmeria', af og med Lilibeth Cuenca Rasmussen, Mihret Kebede

og Jacob Kirkegaard. Et værk som en slags fiktivt afrikansk ritual uden for tid og sted, roligt og højtideligt, viste nogle helt basale menneskelige udtryk.

NOGLE VIL NOK spørge, hvor møderne blev af. Både Walshe og Rasmussens værker lignede vel meget godt kompositions- og performancekunst, som det normalt ser ud i disse år? Ja, det er rigtigt.

Wundergrunds mission ser lidt anderledes ud, når flere og flere komponister vælger at gå på strandhugst i de visuelle kunstarter for at give lyden et billedligt udtryk, og når billedkunstnerne arbejder så meget med lyd, som tilfældet er. Så missionen er nok snarere nu at skabe rum til det, der allerede findes. For genre- og mediegrænserne er blevet forfærdelig svære at tegne op derude i landskabet.

Jennifer Walshe har de sidste 10-15 år arbejdet sammen med et hav af internationale ensembler og festivaler for ny eksperimenterende musik, men har ikke tidligere været præsenteret i København.

Hendes performances med så specielle titler som 'Hygiene', 'a sensitive number for the laydeez' og 'The Church of Frequency & Protein' havde alle en kritisk, eller måske politisk understrøm. Med messende tale, repetitioner af hverdagsagtige bevægelser fra familielivet, fitnesscentret eller plejehjemmet og utraditionelle lyde fra helt almindelige ting fik man oplevelser af en verden på vrangen.

Hvor f.eks. teknologi og selvrealisering kom til at ligne hyperaktivitet, neuroser og tvangsritualer. Midt i det lange værk 'The Church ...', der mindede om et livsforløb, dukkede der en sætning op, som godt

► FESTIVAL

► WUNDERGRUND

Festival for eksperimenterende musik og kunst 24. oktober til 15. november i København. De kommende uger byder bl.a. på improvisationer med **Torben og Lars Ulrich**, den engelsk specialstrygekvarter **Arditti**, en kobling mellem mad og musik, kønspolitisk koncert og to operaer af Steingrímur Rohloff og Simon Steen-Andersen. www.wundergrund.dk

kunne ligne en hovedpointe for Walshe: »Sæt dit ambitiøse sind fri, og lær kunsten at dø«. Det kan godt være, at Walshes værker var utraditionelle som musik betragtet. Men hendes forvrængende fremstillinger af samfund og sociale strukturer kunne også godt føles lidt som en bagskid fra 1970'ernes politiske musikteater.

Lilibeth Cuenca Rasmussen, den etiopiske kunstner Mihret Kebede og den danske komponist Jacob Kirkegaard lagde sig til gengæld åbenlyst i en lige linje fra 1960'ernes rituelle happenings. Men alligevel rigtig originalt og befriende åbenhjertigt.

Et massivt, rigtig langt støjende tordenvejr af lyd fyldte teatret, der var lagt helt i mørke, før de tre langsomt i lange lilla gevandter trådte frem og udførte to specielle ritualer med mudderaftryk af hænder og ansigt. Først i stearinlysets skær og derefter under en ekstremt brændende sol. Men begge dele ledsaget af uforståelige lydord og lydlandskaber af natur og vind.

Selvom det var meget mere uforståeligt end Walshes værker, var der noget regulært interessant og smukt over den stramme udforskning af menneskelige relationer og kulturelle handlinger.

Sådan nogle, endda overraskende nogle af slagsen, er der mange flere af de kommende tre uger i uger – og faktisk også efterfølgende med en afstikker til Aarhus. kultur@pol.dk

Stærk duft

Perfume Genius vender sin sårbarhed til kontante konfrontationer på iltet og udfordrende udspil.

AVANTPOP

Perfume Genius: Too Bright. Matador/ Playground Music

Michael Hadreas lægger ikke fingrene imellem på sit tredje album som Perfume Genius. Med Win Butlers skælven i stemmen når han på 'Body' hen til et omkvæd, der er som et hyl mellem overstyrede synthezisere: »I wear my body like a rotted peach/ You can have it if you handle the stink«.

Siden debuten i 2010 har Perfume Genius vist sig som en åbenbaring af alternative veje gennem singer-songwriter-traditionen for historier og intime bekendelser. Med base i Seattle har den homoseksuelle sanger genfortalt sit følelsesliv i autofiktive og sarte sange, der afspejler en isoleret sjæl i en truende verden.

Men denne gang er der anderledes tryk på kedler og temperament. Perfume Genius kan stadig croone ømt og lægge hele sin sjæl i fraseringer, der mimer Roy Orbison. Men de spartanske synths er forvrænget, melodierne slår fra sig, og det soniske landskab fremturer som tydeligt tegn på, at Portisheads Adrian Utleys har produceret. Teksterne har også skiftet karakter. Fortællingen er opløst i impressionistiske og kontante udsagn. Der lurer en brutal trodsighed i 'Queen' om mødet med hverdagens homofobi, og albummet åbner med en helt grundlæggende afvisning af den gamle verdensorden: »I can see for miles/ the same old line/ No thanks... I decline«.

Det introverte er vendt til en konfrontation. Uden at sangene har mistet deres enestående intimitet. De er kun blevet større under den radikale forandring.

SIMON LUND
simon.lund@pol.dk

DAVID FINCHER SKABER NERVEPIRRENDE SPÆNDING...

★★★★★ "JEG ER IKKE HELT KOMMET MIG ENDNU." FILMZ.DK

★★★★★ "... LANGSOM UHYGGE, DER OVENI KØBET BLIVER DRYSSET MED SMÅ SKVÆT HUMOR." JYLLANDS-POSTEN

★★★★★ "SVÆR AT REGNE UD, MEN NEM AT HOLDE AF." MX

★★★★★ "...UNDERHOLDENDE OG INTELLIGENT KONSTRUERET PSYKOLOGISK THRILLER." BT

★★★★★ "...EMINENT THRILLER." SØNDAGSAVISEN

★★★★★ "FINCHER ER SIMPELTHEN VERDENS BEDSTE THRILLER INSTRUKTØR LIGE NU" OLE JACOBSEN/P4

★★★★★ KVINDE

★★★★★ "VIRKELIG GOD THRILLER... STÆRK FILM." GO' MORGEN DANMARK, ADAM VOIGT

★★★★★ "MESTERLIGE MANIPULATIONER." DAGBLADENES BUREAU

★★★★★ FORSVANDT

★★★★★ "...SKILDRER PARFORHØLDET SOM EMOTIONEL KOLDKRIG... HANS BEDSTE FILM I MANGE ÅR." INFORMATION

★★★★★ "BEN AFFLECK ER PERFEKT CASTET." GO' MORGEN DANMARK, ANN LIND ANDERSEN

★★★★★ "...EKS TREMT STILSIKKER, HELE TIDEN OVERRASKENDE OG ELEMENTÆRT UNDERHOLDENDE." MI

★★★★★ "FINCHER ER I DEN GRAD EN MAND, DER BEHERSKER SIN METIER... FORNEMT SKRUE SAMMEN PÅ ALLE PLANER..." EKSTRA BLADET

★★★★★ "...KAN FÅ DET TIL AT RISLE NED AD RYGGEN PÅ ENHVER MAND. OG KVINDE." BERLINGSKE

★★★★★ "MØRK OG KYNISK FORNØJELSE... SIDDER I DIG LÆNGE, RIGTIG LÆNGE" FILMSELKABET/DRK

★★★★★ FILMCITAT.DK

★★★★★ CUTMAGASIN.DK

★★★★★ NOSFERATU, UNIVERSITETSRAADIOEN

★★★★★ CONNERY.DK

EFTER BESTSELLEREN 'GONE GIRL' AF GILLIAN FLYNN
SE DEN I BIOGRAFERNE NU

DANIEL AUTEUIL KRISTIN SCOTT THOMAS LEILA BEKHTI RICHARD BERRY

FØR VINTERKULDEN

EN FILM AF PHILIPPE CLAUDEL
INSTRUKTØREN AF JEG HAR ELSKET DIG SÅ LÆNGE

BIOGRAFPREMIERE 30. OKTOBER

Miracle Film

BULBUL WATCHES ARMBÅNDSUR

Bulbul er et nyt dansk urmærke lanceret i 2013 af iværksætter og design-entusiast Jacob Juul.

Pluspris 2.125 kr.
Alm. pris 2.500 kr.

Køb på politiken.dk/plus eller i Plusbutikken, Vestergade 22, Kbh. K

POLITIKENPLUS

GA PÅ OPDAGELSE I POLITIKENS GALLERI

Kom ind i Forhallen, Politikens Hus, Rådhuspladsen 37, København V eller se det hele online på politiken.dk/plus

JØRGEN BOBERG HUGGEPLADS (UDSNIT)